

[Bertel Dahlgaard.]

gå den hysteriske behandling af dette rent saglige spørgsmål, som hidtil har skæmmet diskussionen om skattefradragets retten.

Hele det store kompleks med en proportional kommunal indkomstskat og med kommunal tillægsskat for indtægter over en vis indkomst samt en tillægsskat til staten forbeholder vi os at overveje nærmere i enkeltheder. Ordningen vil have betydelige skattetekniske fordele, og en vis side af reformen bygger jo på den samme tanke som den fælleskommunale udligning, hvorved en vis del af de kommunale udgifter blev trukket ud af de kommunale budgetter og betalt gennem ensartede skatter for hele landet. Forudsætningen for hele ordningen må være, at den enkelte kommunes beboere bevarer interessen for opretholdelsen af en sund økonomi i kommunen. Såvidt jeg kan se, vil dette være tilfældet, men vi forbeholder os altså nærmere at overveje hele denne side af sagen.

Jeg er heller ikke på forhånd klar over, hvorledes den ensartede procent for den almindelige kommuneskat vil virke i kommuner af forskellig økonomisk struktur; vi må have materiale til at få dette belyst nærmere. Ligeledes må det nærmere belyses, om reglerne for fastsættelsen af den procent, hvormed den kommunale tillægsskat udskrives i den enkelte kommune, er rimelige; det kan jeg ikke overse.

Tanken om oprettelsen af en slags kommunal beredskabsfond med henblik på eventuelle landbrugskriser og arbejdsløsheds-kriser er interessant og tiltalende. Jeg vil dog sige, at med hensyn til adgang til støtte under en eventuel arbejdsløshedsperiode bør landkommuner, i hvilke mere end halvdelen af kommunens beboere bor udenfor bymæssige bebyggelser, ikke — som efter forslaget — være udelukket; også i sådanne kommuner kan arbejdsløsheden — navnlig blandt de ufaglærte — til tider blive meget trykkende.

Hvad angår ejendomsskatterne kan vi tiltræde fikseringen af bygningsskatterne og bygningsskatternes bortfald i amtsbeskatningen samt ophævelsen af den snævre begrænsning af byernes grundskyld, idet der måske nok her bør sættes visse grænser, indtil spørgsmålet finder sin endelige ord-

ning, når grundskyldskommissionen har gjort sit arbejde færdigt.

Også begrænsningen af amtsbeskatningen gennem forøgelse af sygehustilskuddene er et godt grundlag for forhandling.

Den ændrede fordeling af skatterne, hvorefter erhvervsbeskatningen bortfalder og den kommunale del af selskabsskatten, af omsætningen og af totalisatorafgiften tilfalder staten, medens kommunerne får to trediedele i stedet for en trediedel af forlystelsesafgiften, har jeg intet at indvende imod.

Forslaget om ved indkomstansættelserne at erstatte børnefradragene med børnetilskud til alle eller fradrag i skattebetalingen for alle kan det radikale venstre tiltræde, men vi må tage forbehold overfor forslaget om at henlægge administrationen af dette til socialministeriet, ligesom vi nærmere må overveje de foreslåede sats. Jeg vil iøvrigt gerne gøre den højtærede finansminister opmærksom på, at når børnetilskuddene forhøjes så betydeligt, fremkommer spørgsmålet om betimeligheden af ændringer i bestemmelser, der andetsteds i lovgivningen fastsætter børnetillæg, og jeg vil gerne bede den højtærede minister udtale sig herom. Det er en kendt sag, hvorledes arbejderregeringen i England i sin sociale reformlovgivning i sin tid samlede børnetilskuddene i en generel ordning. Overvejelser i samme retning må formentlig finde sted her.

I indkomstskatteforslaget foreslås en generel bestemmelse om, at værdien af varer og produkter, som den skattepligtige udtager til forbrug i sin egen husholdning, skal fastsættes på grundlag af detailpriserne. Jeg tror, at en sådan generel bestemmelse i mange henseender vil virke uretfærdig og i praksis vil vise sig uigennemførlig. Det betyder i virkeligheden, at enhver fordel, som en skatteyder har ved at fremstille en ting ved eget arbejde i stedet for at købe den i butikken, skulle beskattes som indtægt — lige fra den fordel, kolonihaveeieren har ved at dyrke de havesager, han bruger i sin husholdning, til den, en husmoder har ved selv at sy sin kjole i stedet for at købe den i butikken eller lade den sy hos en dameskrædderinde. Hele dette spørgsmål synes mig heller ikke drøftet til bunds i skattekommissionen.